

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 212/2020
11.03.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Радослава Петровића, Јасмине Васовић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Милића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К.361/18 од 18.10.2019. године и Вишег суда у Сомбору КЖ1 259/19 од 30.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 11.03.2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Милића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К.361/18 од 18.10.2019. године и Вишег суда у Сомбору КЖ1 259/19 од 30.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К.361/18 од 18.10.2019. године окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 2. у вези става 1. КЗ и изречена му је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци која се неће извршити уколико окривљени у року провере од 1 (једне) године и 6 (шест) месеци од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и истовремено је окривљени осуђен на новчану казну у износу од 20.000.00 (двадесетхиљада) динара коју је дужан да исплати у пет једнаких месечних рата рачунајући од дана правноснажности пресуде, а уколико окривљени то не учини суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета и то десет комада минско-експлозивних средстава - детонаторских каписли, 13 оригиналних паковања барута са натписом „...“ 250 грама

произвођача „ББ“ ..., паковање патрона за ловачку пушку калибра 16/70мм са натписом „...“ сто комада, паковање патрона за ловачку пушку калибра 12/70мм са натписом „...“ сто комада, кутија са натписом „...“ у којој се налазе каписле за патроне ловачке пушке и црни прах - барут упакован у најлон кеси. Окривљени је обавезан да плати суду паушал у износу од 7.000,00 динара у року од 60 дана рачунајући од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, те да надокнади све остале трошкове кривичног поступка који буду проистекли из истог.

Пресудом Вишег суда у Сомбору КЖ1 259/19 од 30.12.2019. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног АА, адвоката Владимира Милића и адвоката Небојше Перовића и потврђена је пресуда Основног суда у Врбасу К.361/18 од 18.10.2019. године.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА - адвокат Владимир Милић, због повреда закона из члана 439. тачка 2) и члана 460. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, те да преиначи пресуде Основног суда у Врбасу К.361/18 од 18.10.2019. године и Вишег суда у Сомбору КЖ1 259/19 од 30.12.2019. године тако што ће окривљеног АА ослободити од оптужбе за кривично дело које му је стављено на терет или да укине наведене пресуде и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је у погледу кривичног дела које је предмет оптужбе примењен закон који се не може применити, обзиром да суд у изреци првостепене пресуде наводи да је окривљени поступио противно одредби члана 5. став 1. Закона о оружју и муницији, с тим што иако је у обавези да у складу са чланом 5. КЗ примени закон који је најповољнији за окривљеног, суд не наводи да ли је примењен Закон о оружју и муницији који је важио у време извршења кривичног дела („Службени гласник РС“, број 9/92 ... 104/2013 - др. закон) или Закон о оружју и муницији који је важио у време вођења поступка и пресуђења („Службени гласник РС“, број 20/2015 и 10/2019), при чему оба Закона о оружју и муницији, иако на потпуно другачији начин прописују које оружје је забрањено држати, не предвиђају да је забрањено држање детонаторских каписли, а за чије држање је окривљени оглашен кривим.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Милића били су предмет разматрања Вишег суда у Сомбору који је поступао у другом степену по жалбама бранилаца окривљеног изјављеним против првостепене пресуде Основног суда у Врбасу К.361/18 од 18.10.2019. године. Виши суд у Сомбору као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 4 другостепене пресуде КЖ1 259/19 од 30.12.2019. године изнео разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

И по оцени Врховног касационог суда, супротно наводима захтева браниоца окривљеног, и по Закону о оружју и муницији који је важио у време извршења кривичног дела („Службени гласник РС“, број 9/92 ... 104/2013 - др. закон) и по Закону о оружју и муницији који је важио у време вођења поступка и пресуђења („Службени гласник РС“, број 20/2015 и 10/2019) забрањено је набављање и држање физичким лицима детонаторских каписли. Наиме, иако у члану 5. став 1. Закона о оружју и муницији као врста оружја чија набавка и држање није дозвољено грађанима није посебно наведена детонаторска каписла, по раније важећем Закону о оружју и муницији је реч о распрскавајућем оружју, а по новом Закону о оружју и муницији је реч о минско-сксплозивном средству.

Поред тога, по оцени овога суда, неосновани су и наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног у делу у којем истиче да је одлуком о мери безбедности одузимања предмета суд повредио одредбу члана 87. КЗ, обзиром да предмети који су одузети од окривљеног АА наведеном мером безбедности нису предмети из три категорије предмета који се могу одузети, а које категорије су наведене у одредби члана 87. КЗ, јер исти у конкретном случају нису предмет кривичног дела пошто је тужилаштво одустало од гоњења окривљеног за њихово држање, због чега су морали бити враћени окривљеном. Изнетим наводима браниоца окривљеног правноснажне пресуде се суштински побијају због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног су неосновани из разлога јер суд одлуком о мери безбедности одузимања предмета није повредио одредбу члана 87. КЗ („Службени гласник РС“, број 72/2009 од 03.09.2009. године, са ступањем на снагу дана 11.09.2009. године) који је важио у време извршења кривичног дела и време пресуђења. Ово са разлога јер је одредбом члана 87. став 1. КЗ јасно прописано да се мера безбедности одузимања предмета може одредити у погледу предмета који је био намењен или употребљен за извршење кривичног дела или је настао извршењем кривичног дела, кад постоји опасност да ће се одређени предмет поново употребити за извршење кривичног дела или кад је ради заштите опште безбедности или из моралних разлога одузимање предмета неопходно, а у конкретном случају је суд правилно нашао да је наведене предмете неопходно одузети ради заштите опште безбедности, па је исте из тог разлога и одузео од окривљеног, а што је и навео у побијаној пресуди.

У осталом делу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног указује на повреду одредбе члана 460. став 1. ЗКП истицањем да другостепени суд није у образложењу своје одлуке оценио све жалбене наводе бранилаца окривљеног и није изнео разлоге због чега изјављене жалбе нису основане, а поред тога бранилац указује и да је образложење првостепене пресуде контрадикторно у погледу оцене изведених доказа од стране суда, као и да нижестепени судови нису образложили у побијаним пресудама који Закон о оружју и муницији су применили у конкретном случају, а који наводи по налажењу овога суда представљају битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, па имајући у виду да повреде наведених чланова ЗКП нису дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца, то стога Врховни касациони суд ове наводе захтева није ни разматрао. Осим тога, нису разматрани ни наводи браниоца окривљеног у којима истиче да није на несумњив начин утврђено да је управо окривљени АА неовлашћено држао предметне детонаторске каписле које су пронађене у његовој кући у сефу који је припадао његовом покојном брату, а из разлога јер ови наводи браниоца окривљеног у битном представљају оспоравање чињеничног стања утврђеног у правноснажним одлукама и изношење сопствене оцене доказа.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама нису учињене повреде закона на које се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владимира Милића, то је Врховни касациони суд на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Снежана Лазин,с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић